

Архів з будинку
Горинівсько-Беретанська округа

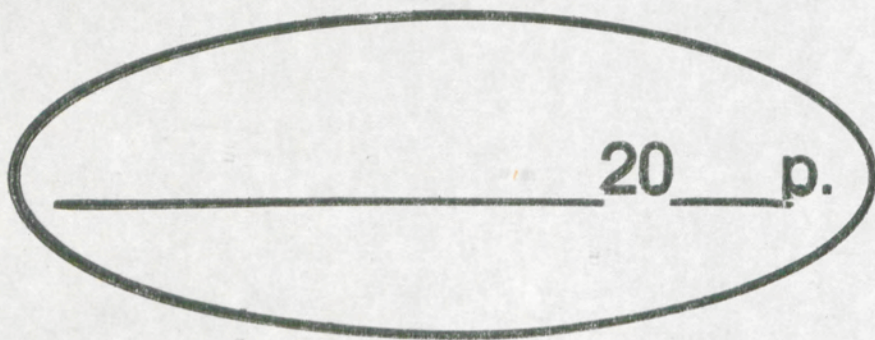
ПАПКА

171

ДЛЯ

паперів

Інформаційно-вишкільний матеріал
„Вуваїлля Борокба Мазени і Орлика”
(1944р.)
Машини

Крайні роки: 1944р.

Кількість документів: 1

Кількість аркушів: 14

Зберігання: поєднано

1

А.К.

НИЗВОЛНА БОРОТЪБА МАВЕИМ I ОРЕЛИКА

- 2 -

Воля народам!
Воля людині !

А.К.

...
...
...
... ВИЗВОЛЬНА БОРотьБА МАЗЕНИ І ОРЛІКА ...
...
... Хочу як так жити, щоб ви
... з жінками вашими і рід-
... наш не загинув ні
... під москалями, ні під шведами.
... /присяга Мазени/
...
... Вступ - політика царів. Біда, убогість, епі

...
... По Переяславському договорі 1654 р. Україна
... лишасться під впливами Москви. Царі обмежують
... політичні права України. Висилають туди своїх
... резидентів, воявод, урядовців, шпівонів, а вкінці ма-
... ють рішальний вплив на вибір гетьманів і настав-
... ляють прихильників і упевнених собі людей.

...
... Боротьба за права українського народу т.зв.
... "козацькі вольности" стає дуже тяжкою, одначе
... думка боротьби не згасає. Нев живуть козаки, стар-
... шини, гетьмани. Один з таких являється гетьман
... Іван Степанович Мазепа-Колядинський.

...
... Підготовка боротьби.

...
... Іван Мазепа став гетьманом по усуненні Самій-
... ловича. Ставши гетьманом почав думати, в який
... спосіб можна б вийти з під впливів Москви і ство-
... рити самостійну українську державу. Він бачив,
... як тяжко жилося українському народові, всюди було
... повно московських вельмож, вояводів, урядовців,
... які знущались над народом. ...
... Гетьман рішає організувати боротьбу проти
... царського імперіалізму. Шукає союзників.

...
... В цьому часі починається війна між Карлом XII,
... королем Швеції, а царем Петром I /1700 р./ Мазе-
... па рішає цей факт використати, нав'язує тайні

зв'язки з Карлом XII і його союзником королем Польщі Станиславом Лещинським. Говорять, що зв'язки ці Мазепа вдержував через княгиню Ганну Дольську і львівського єзуїта Зелінського.

Про свої плани боротьби Мазепа спочатку нікому не говорив. Остається дальше вірним Петрові, здобуває його довір'я, висилає козаків в походи, на роботи, між іншим висилає частину козаків на роботи при будові нової царської столиці Петрограду, де в наслідок тяжких робіт, зима, голоду, хворіб згинуло багато козаків - Петроград побудований на костях козацтва. Одночасно Мазепа старається обсадити всі важніші пости на Україні своїми довіреними і певними людьми. Опирається в першій мірі на козаках, точніше козацькій старшині, надаючи їм особливі привілеї, маєтності і посади. Це між іншим тому Мазепі пошкодило, бо простолюддя /посполиті козаки/ почали уважати Мазепу шляхтичем і поляком, що пізніше використав проти Мазепи цар.

Це покладання Мазепи на старшину і вірність цареві, спричинило негодування серед широких мас, багато з них втікає на Січ, де шукає вольностей. Появляються самозванчі "гетьмани", як Петрик, котрий веде проти гетьмана пропаганду - пише універсали до народу і організує загопи і збройний спротив проти Мазепи. Петрик дальше заключає т.зв. "вічний мир" з турками /1692 р./ і починає з гетьманом збройну боротьбу, щоб визволити народ від гнобительства Москви і від "хижих панів і орендарів". Мазепа безоглядно поборює Петрика, а одночасно робить заходи, щоб приєднати до себе козаків і Запорозьку Січ.

Крім цього на Мазепу йдуть доноси до царя ІІХ від його ворогів на Україні, в яких вороги Мазепи доказують про зрадливість гетьмана. Цар однак довір'яє Мазепі і всіх донощиків карає

усам або віддає Мазепі. Становище Мазепи в очах царя стає незахитаним на дальше.

Щоб здобути прихильність українського духовенства і церкви та культурних і наукових діячів Мазепа видає великі суми на побудову церков, монастирів, шкіл і їх художні прикрашення. Монастирям і церквам надає маєтності і привілеї, поширює київську Академію, спроваджує з-за границі архітекторів, майстрів, художників, поетів, підпирає наукове життя. Цим здобуває собі прикметник "мецената" науки, прихильника муз і спікуна церкви.

Одночасно йде війна між Карлом, а Петром.

Гетьман помагає цареві і в 1703 р. висилає 12 тисячний Український Корпус під проводом полк. Минашевського на Білорусь. Весною 1704 р. переходить Мазепа з 40 тисячною армією на Правобережжя — прямиував на Галичину проти Карла XII і Демидського. Такого ходу вимагала воєнна стратегія. Мазепа вирушаючи на Правобережжя носився з думкою прилучити його до гетьманщини. Нагода здавалось була добра. Мазепа йшов як союзник Петра і цей факт хотів використати для своїх соборницьких планів. На Правобережжі в тому часі поляки вели боротьбу з козацьким повстанням, що його чолодив Самусь і Семен Палій. Поляки Самуся розбили і посадили на палі багато повстанців і цивільного населення. В Білій Церкві однак, держався Палій, який тоді мав в народі славу народного героя. Мазепа нав'язав зв'язок з Палієм, однак не доходить до угоди, і тому Мазепа вирішає Палія усунути. Запрошує його до Бердичева на гостину, арештує і висилає через Батурин, Москву на Сибір. В цей спосіб, хоч Мазепа усунув невігідного для себе конкурента, в масах втратив багато на популярності.

Палій мав в широкіх народніх масах велику популярність, як носій і керівник народної боротьби. Тому арештуючи Палія, Мазепа ослабив свої позиції, що потім і відбилося на дальшій його роботі. Палія треба було з'єднати до боротьби з Москвою.

Карло XII розбиває брата Августа, займає Львів, вводить до Саксонії, а потім рушає на Литву. Перемога на кожному кроці була за Карлом XII.

Тоді Мазепа почав призадумуватись чи не прийшов час переводити в життя українсько-шведський союз, започаткований ще Богданом Хмельницьким.

Під впливом побід Карла XII, серед козацтва і старшин назріває думка українсько-шведського союзу. Українське громадянство бачить, що по програній Петра, Україна, як його союзниця потрапить ще і під шведів і поляків. Тому вже в 1706 р. старшина устами полковників Орлика і Апостола звертається до Мазепи словами: "Всі ми за душу Хмельницького, Бога молимо за те, що він визволив Україну з під польського ярма, а твою душу і кості діти наші клястимуть, коли ти лишиш козаків в такій неволі".

Весною 1708 р. відбулась тайна нарада старшин в Жонкві в квартирі ген. обозного Ломиковського, де обмірковано вихід з тяжкого положення. Під впливом подій на фронті і думок найлицишого оточення, Мазепа утверджується ще сильніше в своїх планах. Думка про розрив з Петром назріває і кристалізується. 1707 р. він втаємничує в свої плани Пилипа Орлика.

Старий гетьман мимо добробуту, розкошей, відзначень — орден Андрія Первозванного і титул князя римської імперії — остається патріотом, державником, борцем за волю свого народу. Хочє, щоб Україна була вільною, "ні під москалями ні під шведами".

- та на гетьманове рішення має ще також вплив факт відпорядкування гетьмана Меншикову, який починає мішатися у "внутрішні справи України".

- Так Мазепа організує і підготовляє план зриву і почасти взаємничує найближчих з ген. старшин.

- Отже в тому часі /1708/ на гетьмана скомпановано ще один донос, де у 27 точках була з'ясована змова Мазепи з ворогами Петра - вислав його ген. суддя Кочубей і полтавський полк. Іскра.

Отже Цар доносові не вірить і передає доносикив

- Мазепі, іх Мазепа карає смертю. Наближається рішальний момент. Карло XII йде на Москву. Відступаючі московські сили палять за собою все, щоб не лишити шведам харчевих засобів. В цьому часі рушає сам Карло зі своїми військами на Україну.

- Мазепа цим походом Карла є заскочений, вдає

жми даліше вірного і підготовляється до переходу на сторону Карла.

Визнаєть одне з . . .

Боротьба з Московією.

28.X.1708 р. Мазепа оставляє Батурин з 10-ть тисячною залогою з полк. Чечелем, а сам з 6-ть тисячною армією рушає в напрямку до Карла XII.

Перехід Мазепи на сторону шведів був несподіванкою для царя, і навіть для багатіох з козацьких старшин.

Коли Петро I дізнався про перехід Мазепи до шведів, велів писати брехливі відозви - універсали до українського народу, в яких називає гетьмана поляком, зрадником народу і віри. Зараз Мазепу в Глухові скинено з гетьманства олазеним способом. Цар сказав зробити опудало, що мало уявляти Мазепу і повісити його на шибениці, поздирати з нього всі царські відзнаки. Все це зроблено на те, щоб знеславити гетьмана в очах народу. Одночасно на його приказ київський митропо-

лит Моссафан Краконський разом з духовенством мусів проголосувати "анатому" /церковний прокляття/ "злочинцві" та "зрадникові" Мазепі. Того ж самого дня в Москві в прийві царевича і вельмож у церкві виклинав Мазепу рязанський митрополит, доглядач патріяршого престолу, другий українець От Яворський той самий, що перед тим вихвалів Мазепу у своїх віршах.

Однак українське духовенство на наказ царя відеспота виклинала гетьмана, який так багато прислужився церкві та побудував в своїому житті багато церков і монастирів, видаючи великі досуми на їх прикрашення. Одночасно із тим висилає цар Меншікова, який уніадобуває Батурині і перерізує все населення, 10 тисяч самих лише козаків. Тоді ж Петро напав на Запоріжську Січ на Чортомлику, перебив їх багато запорожців, зруйнував козацьку фортецю Перевалочву і спалив фльотилію. Землю гетьмана роздав своїм стольникам: ізмаїловим, протасевим, толстим, дворянам і др.

Москалі занявши частину України, почали заводити страшний терор. Перерізувано в пень все населення, не лишаючи дітей, стариків і жінок. Таку різню устроєно в Батурині та в Лебедині, куди Петро переніс свою головну квартиру. Тортуровано старшин і козаків, винних і невинних в "зраді" Мазепи. Як каже сучасник: "колесували, четвертували, вбивали на палі, а вже цілком за іграшку вважалося вішати і рубати голови. Муками примушували до того, що люди непричасні до справи признавали себе винуватими, а потім вже їх карали смертю".

Так царські загарбники змушували Україну до підлеглості.

Між українським народом, а царем розгоряється широка боротьба. Козацтво в своїй масі стає на сторону Мазепи. До Мазепи переходить Запорізька Січ /9 тисяч/ на чолі з кошовим Костем Гордієнком.

Об'єднані українсько-шведські війська наближаються до Полтави і облягають її. 17.4.1709 р. відбувається бій, що кінчиться поразкою українсько-шведських військ, між чим на невдачу бою вплинув факт ранення Карла, що спричинило захитання шведських лав.

Гетьман разом з Карлом через Переволочну відступають перед напором царських військ на Молдаву до Бендер, де задержується козацький табір. Мазепа побуває там дуже коротко, внаслідок старості вмирає 22.8.1709 р.

Боротьба Орлика.

Після смерті Мазепи ідея боротьби не пропадає. Цю ідею несуть і реалізують вайоводи його співробітники: ген. обозний Іван Ломиковський, ген. бунчужний Федір Миревич, ген. осавул Григорій Герценко, прилуцький полк. Дмитро Горленко і нарешті найактивніший з поміж них ген. писар Пилип Орлик. Всі вони перебуваючи в Туреччині на еміграції /Бесарабія/ задумують і опрацьовують далші плани боротьби. Пилипа Орлика вибирають новим гетьманом і цей очолює роботу.

Пилип Орлик веде широку дипломатичну роботу проти Москви. Заключає союз зі шведським королем з Туреччиною, піддержує зв'язки з кримським ханом. Договір зі шведами і турками був побудований зовсім на самостійних принципах: "Україна обох боків Дніпра має бути на вічні часи вільна від чужого панування".

Дуже важне значіння в історії українського

народу має конституція — "Пакти і постанови законів та вольностей Шіиська Запоріжського", яку зложено за Пилипа Орлика 5 квітня 1710 р. побудовано на демократичних основах на взірць європейських республік.

Ця конституція козацької України, хоч ухвалена на чужині є вершком того, до чого дійшли тодішні українські керівники-державники.

Щоб дати своїй діяльності реального завершення, Орлик рушає 1711 р. з 16-ти тисячною армією та помічним татарським корпусом на Україну. Населення України дуже прихильно привитало нового гетьмана, одне місто за другим здавалось без бою. Правобережні козацькі полки добровільно переходили на його сторону і визнавали його за свого гетьмана. Розбиваючи в кількох місцях військо тодішнього гетьмана Івана Скоропадського, Орлик дійшов був аж до Білої Церкви, та тут зраджують його татари і він змушений був відступити знова за кордон.

Діяльність Орлика за кордоном — "Мазепинці".

Коли Орлик побачив, що нема вигляду на дальшу збройну боротьбу, веде широку політично-дипломатичну діяльність за кордоном. Цю діяльність він проводить в Туреччині, Швеції, Франції, Австрії і др. державах. Цю діяльність одночасно ведуть "мазепинці" на різних місцях.

Стараються використати всі протимосковські середовища, щоб активізувати спробу визволення України. Зі знаних "мазепинців" за кордоном були: син Орлика Григорій Орлик /ген. французької армії/, де діяв у Франції, і Войнаровський, що мав широкі знайомства і зв'язки в Франції, Австрії, Німеччині і Швеції, Три Герцик і др. Цар всіма способами шкодив цій діяльності.

Старався заманути до себе обіцянками і прощенням гріхів всіх "мазепинців", а коли це не помагало, вислав агентів, щоб знищували, або викрадали їх. Між іншим царським агентам вдалося схопити Войнаровського /Гамбург 1716 р./, якого по довгих муках заслано на Сибір, де він "помер". У 1720 р. попадає в московські руки Гр. Герцик, якого схопив Довгорукий у Варшаві, де він прибув з дорученням від Орлика. Сільце також було зроблене московськими агентами на гетьмана Орлика, якого однак не зловлено.

Про Войнаровського і його побут на Сибірі пише між іншим російський революціонер - поет Релеєв поему під заголовком "Войнаровський".

Боротьба Орлика і "мазепинців" має дуже велике значіння в історії України. Орлик, який через 30-ть років держав високо прапор української справи. До самої смерті жив надією воскресіння України, бо ще в останньому листі з 30-го серпня 1741 р. прохав Флері /франц. кардинал/ допомогти синові і "козацькій нації" в її справах на Україні.

Він залишив найбільше листів і писем до всіх тодішніх діячів європейської політики і педагогічно писаний діярий тобто дневник свого життя, нам утворив традицію зв'язків України з Європою, які мали і мають для України велике значіння і є продовженням давніх зв'язків з Європою.

Помер на чужині в Яссах 7 червня 1742 р. Своїм писанням, гетьман Филип Орлик, виписав віковичний пам'ятник для змагання "козацької нації" до повної суверенності України. Це змагання зродило нове державно - творче покоління ХХ століття, вирожене на традиції великого гетьмана Івана Мазепи.

невод "Мазепинці" на тлі боротьби українського народу репрезентують ідейно передову частину українських патріотів. Їх боротьба і ідейні втілювачі пов'язані з дальшою боротьбою Шевченка, Миколайченка, Петлюри, Коновальця. "Мазепинці" — це символ невмиручості і політичної національної зрілості і боротьби українського народу.

Мазепа в світлі московсько-більшовицьких імперіялістів

Червона Москва бачучи, яку велику популярність має постать гетьмана Івана Мазепи в українському народі, беручи, що думка Мазепи живе і росте дораз ширше серед молодого українського покоління, бачучи, яке велике значіння має визвольна боротьба Мазепи скерована проти московського імперіялізму, поставила собі на меті знизити пам'ять про великого гетьмана-самостійника і борця за права і вольності українського народу, але як зрадника, поляка, авантюриста і т.п.

Вся більшовицька історіографія скерувала свій гін проти Мазепи і всякими брехливими аргументами намагається "доказати", що визвольна боротьба Мазепи проти Петра I "не мала коріння в народі", що вона була "протинародна", а союз Мазепи з Карлом XII — це віддання Мазепою України шведам.

З цієї нагоди появляється ряд статей сучасних більшовицьких писак на адресу Мазепи, в яких в різний спосіб об'югавлюється постать великого гетьмана.

Між іншим появляються статті більшовицького "історика", чи як він себе називає "кандидат науки інституту історії Академії Наук УРСР" В.Дяченко і "література" Леоніда Новиценка,

вояких різних нісєтництвами "доказують" Мазепі "зрадництво", називаючи його "агентом", "зрадником", "проклятим Мазепою", "авантюриком", "старим пройди світом", "псом Мазепою", "запродавцем" і тоді — "Славний" сталінський літератор В. Дяченко пише, що: "угода Мазепи з польським королем Станіславом-Ладиславом не передбачала ніякої самостійності України; він просякує свободу чи незалежність її і домованейшла", що гетьман хотів "відірвати від бережну Україну від російської держави, іє включити її до складу польської шляхетської держави". / "Правда про зраду гетьмана Мазепи" — "Радянська Україна" № 9. Ж. 45 р. /

— від Яким "аргументом" оперує цей сталінець і в який нахабний спосіб "доказує" гетьманові вислужництво і тарентурність. Сам договір, який заключив Мазепа з Карлом свідчить, що гетьман хотів і прагнув гетьманів чому звінцішово бореться проти Москви і чому криві він відірвати Україну від російської держави. /

В договорі ясно зазначається, що: 1/ "Всі завоювання на московській землі будуть належати тому, хто завове, а лет всі землі, що колись належали до українського народу мають перейти до українського князівства"; далше 2/ "Князь Мазепа і стани України будуть збережені і вдержані згідно з і правом, яким досі користувався в цілому просторі князівства і частини до нього прилучених"; 3/ "Тим князівством буде володіти живана Мазепа, як законний князь України, а по його смерті стани України будуть удержувати всі вольності князівства, згідно з стародавнім звичаєм".

— що Бачимо, як ясно в договорі і говорить про "зокрема українське князівство, де ж тут де зазначено, хоч одно слово, що Україна мала обітати — під Польщу чи Швецію. / і то і в оці — німаєтєч мєєще сточніше нам говорить, чого хотів Мазепа, /

інши сьмбс /збережений історичний документ / відомо
- в Карля. XIII від гетьмана; всякім пишеться, що:
- "Україна мобохасторій Дніпра в військом, Запо-
- меріжським сї, народом малоросійським маю бути с-
- в двічними часаминевобідна від авсякого-чужого
- оо володінна" сї з шпзвм влоту" : ош, едни ошнер
- вїн в Тому, як можна гетьманові-самостійникові,
- щироуму українськомунпатріотові, який все ціло
- внопожертвував себенародові, бажаючи добрандл-
- я нїього, зробити закиде вислужництва і цагентаох
- до ош. Навіть мужинець Фр. Вольтер, який добре про-
- студіювавши територію України за часів Мазепи,
- сказає, що: "Мазепан хотів етати незалежниме во-
- лодарею і створити демократическородівствонз Укра-
- їни та відлякків Росії". ош Анкбсхвн йжжв в
- йжжв. Також, як итвердять документи, всяго дішннн
- в європейськатпресаю особливосфранцузька і іта-
- лійська, яка була і зацікавлена в війноуміж Рос-
- сїєю і Україною і Швецією називала шведсько-
- український договір "союзом за дїяновизволення
- вкозацької нації". ош внає ошнн іростотот в
- втже Чому а сьогодні більшовики почали кричати
- в ізопрокидувати діяльність Мазепи це озовсім жидки
- в ідомосе Мазепан був о гетьман-самостійник, геть-
- ман, який в не хотів клонити голову перед росій-
- ськими імперіалістами, він хотів ввдїрвати в
- Україну від російської імперії і створити в і-
- стольну незалежну від Москви козацьку державу.
- в ітсталине створивши сьогодні і подібну російську
- отой державу-імперію, яка була за Петрас І, в склад
- аюякої входить Україна, не бажав ввдїрвання Ук-
- раїни від Росії, то ну о всіє самостійників в сїх,
- які хотіли обовдїрвати Україну від Росії о су-
- вєджує вдобавляючи оїм оїм "а" "радика" "в" "дїслужника",
- ворага о свого народу", а в сїх в сї служників, в сїх
- гетьманів - льоалістів, які клонили своєю голо-
- вув перед тмосковським царством вихвалє в в вели-
- чує їх прогресивність і поступовість.

Опрокидують червоні імперіялісти не тільки Мазепу, але опрокидують українських самостійників як: Міхновського, Петлюру, Коновальця, Бандеру, опрокидують всіх, які натхнені духом Мазепи, взялись за реалізування його планів, які підняли боротьбу проти Москви.

Мазепу називають поляком і вислужником Карла XII, Петлюру називають запродавцем польських фашистів, Коновальця називають контрреволюціонером, і Бандеру, який сьогодні стоїть на чолі українського визвольного руху називають німцем, вислужником Гітлера, запродавцем і зрадником українського народу.

" До цієї роботи заангажував Сталін всю московсько-більшовицьку науку, всіх істориків і історіографів, заангажував всіх письменників і поетів, і всю адміністрацію, вживаючи до цього всіх засобів брехливості і жорстокості. Всіх, хто найбільше йде на руку "великого вождя" /богато бреше/ нагороджує великими нагородами, ордерами, медалями, почесними знаваннями і т.п. Подібно, як колись робив цар Петро.

Дальше другий сталінський писака Л.Новиченко пише, що Мазепа був: "ворогом союзу між Росією і Україною, він зробив свого часу спробу зірвати цей союз і віддати український народ нужо-земним загарбникам" /Маскарадне дрантя українсько-німецького націоналізму"- "Радянська Україна" від 30.3.1946 р./

Це твердження Новиченка не відповідає дійсності. Союз, який заключив Хмельницький з царем, що було оформлено в т.зв. "статтях Богдана Хмельницького", а далі визнання царем Петром цих "статей", що назвати можна новим союзом між Мазепою а Петром, бів зірваний якраз московською стороною.

Московський цар ще за Хмельницького і після

його смерті не додержувався "статтей" Переяславського договору. Україну потрактовано як провінцію царської Росії, на Україну введено царські війська, царські представники вмішувалися в внутрішні справи України, а яскравим доказом зривання Переяславського договору зі сторони Москви був т.зв. "Андрусівський договір" між Москвою а Польщею в 1667 р. на основі якого Москва і Польща поділилися Україною, проводячи свою границю Дніпром.

На основі Переяславського договору цар зобов'язався не вмішуватись у внутрішні справи України. Чи ж поділ України без її відома, що здійснював в наслідок "андрусівського договору" є доказом невторчання царів у внутрішні справи України?

Противно, це доказ ворожого наставлення Москви до України, доказ імперіялістичного підходу до України. Тому договір між Україною а Росією зірвала Росія.

Подібне явище сталось і за Мазепи. Цар Петро не додержувався зобов'язання, які зложив московський цар при вступі Мазепи на гетьманування. Там було сказано, що поза деякими обмежуваннями, гетьман буде мати вільну руку в керуванні Україною.

На основі цього був складений союз між царем а Мазепою. Його не додержався ані попередник Петра, ані сам Петро. Гетьманові заборонено входити в зв'язки з другими державами, а царський доглядач Меншиков вмішувався у внутрішні справи України.

Отже договір зірвав цар своїм поступуванням і Мазепа мав повне право шукати собі нових союзників. Не Мазепа зрадив Петра, а Петро-деспот не додержав своїх зобов'язань.

А що Мазепа хотів віддати український народ чужоземним загарбникам є віддумкою, бо гетьман мав зовсім самостійницькі думки і плани, про що свідчать його слова, які сказав Пилипові Орликові, 16 жовтня 1707 р. при втаємничуванні його своїм задумом, відбравши оковане від нього присягу, що нікому не зрадить:

"Я кличу Всемогучого Бога на свідка і присягаю тобі, що не ради своєї користі, не ради вищих почестей, не для багатства чи інших причин, а тільки ради всіх нас, що під мою владу і моїм regimentом /управом/, ради жінок і дітей наших і загального добра нашої бідної України, для користі всего війська Запорізьського і народу Українського, для збільшення і поширення військових прав і вольностей хочу я з допомогою Бога так чинити, щоб Ви з жінками і дітьми вашими і край рідний з військом запорожським не згнили ані під Москвою ані під Шведами".

Чи це одне, що свідчить про плани гетьмана, а його слова, які сказав до свого війська, коли перейшов Десну 28 жовтня 1708 р.:

"Браття! Настав наш час! Покористуймося цією нагодонагодою, віддячмося за їх насильство над нами, за всі нелюдські муки і неправду, що учинили нам. Ось коли прийшов час скинути ненависне ярмо і нашу Україну зробити вільною стороною".

Бачимо, як ясно тут говорить гетьман про самостійність і незалежність України, про добро і волю українського народу. То ж на основі чого можна приписати Мазепі те, що він хотів віддати Україну чужоземним загарбникам.

Твердження більшовицьких імперіялістів оперті на брехні і облуді не переконують українського народу, що Мазепа зрадник, бо український народ краще знає хто такий Мазепа, знає за що

він боровся, тому уважає його за дійсного гетьмана, за гетьмана-визволителя не зважаючи на всі ворожі твердження. Народ навівки склав приповідку "що від Богдана до Івана не було гетьмана".

Дальше піше цей сталінський "науковець", що боротьба Мазени "була справою антинародною" і що на сторону Мазени перейшла лише невеличка купка старшинської верхівки... і кілька тисяч козаків і то переважно найманці".

Як боротьба Мазени могла бути боротьбою антинародною, коли за Мазеною шло все козацьке військо, яке він мав ще до свого розпорядження /шість тисяч козаків перейшло до шведів з гетьманом, 10 тисяч залишилося на залогу Батурина, пішла Запорізьська Січ/9 тисяч/, яка тоді була виразницею настроїв широких мас, як каже Феденко, персоналізувала "дух нації", хоч в той час вона була не в дуже добрих відносинах з Мазеною, за гетьманом пішов весь народ.

Що за гетьманом пішов народ свідчать слова Апостола, який сказав до гетьмана: "Очі всіх на тя уповають і не дає Боже на тебе смерті, а як зістанемось в тяжкій неволі то і кури не загребуть".

Отже, я бачимо, що гетьман пішов туди, куди хотів народ, то як боротьба його могла бути антинародною, як твердять більшовицькі писакки, скорше воєнародня. Т тому не проклинає народ Мазени за те, що пішов боротьбою проти Москви, а проклинав би був коли він був би залишився даліше вірним слугою царя - деспота.

Що за думкою Мазени пішов народ дуже добре свідчить те, що коли 1711 р. вірний дорадний і одностунець Мазени Пилип Орлик пішов війною проти Москви і наставленого нею гетьмана Івана Скоропадського, народ вітав його з радістю і

- ом. переходив на його сторону. З кожним днем росла
- армія гетьмана Орлика, а козацьке військо Ско-
- ропадського піддавалося без бою. Народ ставив-
- ся прихильно до нього доки не зрадили його та-
- тари.

"Отже де тут маємо, як твердить один з цих
- сталінців "між народом а Мазепою прірву", коли
- за ним пішов весь народ, співчував і помагав
- йому, бо знав і бачив, що він дійсно бажає добра,
- волі і щастя для свого народу.

- Народ пішов за Мазепою тому що він був в ду-
- же тісніє зв'язку з народом, він співчував йому
- в його нещасті і горю. За своє співчуття запла-
- тив великий гетьман цілим своїм майном, заплатив
- своїми почесностями і ласками, і всякими титулами,
- і ордерами, що придбав собі був у царя, а що най-
- важніше заплатив своїм життям.

- Тому, що Мазепа став на сторозі народу, став
- в очах народу гетьманом-самостійником, борцем
- за волю, щастя й ідеали українського народу, а не
- як більшовицька пропаганда твердить, що "Мазепа
- пішов в могилу з тавром зрадництва".

- Щоб у народі знизити пам'ять про Мазепу й
- його діяльність більшовицька пропаганда називає
- Мазепу "поляком", який, мовляв, жив "під постійною
- охороною найманих поляків" і даліше "що коли
- приглянемося до реєстру співробітників Мазепи
- то побачимо, що вони здебільша чужинці з похо-
-дження".

- Якими смішними аргументами "показують" ці
- сталінські вихованці гетьманові агентурність,
- хіба ж найбільші співробітники Мазепи як: Пилип
- Орлик, полк. Ломиковський, Федір Мирович, Войнаров-
- ський, Григорій Герценко, Апостол і др. були чу-
- жинцями, чи вони не жили тими самими думами і
- надіями що Мазепа. На таку брехню спроможеться

тільки хіба більшовицька пропаганда. Пише А. Мю-
-ербер / посол цісаря Леопольда I-го при москов-
-ському дворі / що: "бредуть москалі з неймовір-
-вним нахабством і без всякого встиду".

Дальше пишеться, що Мазепа "старий пройда,
вивчений на європейських звичаях, авантюрик".
Що гетьман Мазепа бував за кордоном і нав-
чався закордонної культури, звичаїв і обичаїв,
де нічого особливого. Кожен народ посилає сво-
їх людей за кордон, навіть Петро I бував за
-границею в Данії і такж навчений на європей-
ських звичаях. Чому Петро I не "зрадник і аван-
тюрик в очах більшовицьких імперіялістів?"
Зовсім ясно. Петро досвід, який набрав за кор-
доном, використав під будову своєї російської
імперії, за що сьогодні вихваляють його, як ве-
ликого будівничого Росії, а Мазепа свій досвід
використав для добра свого народу за це став
в очах імперіялістів "зрадником".

Зласпе не де інде тільки за границею зро-
дился у Мазепи цей український патріотизм, зро-
дилася любов до свого народу, там пізнав він
світ і набрав досвіду, що пізніше послужив йому
в кермуванні своєю державою.

За свої самостійницькі плани став Мазепа
в очах народу не зрадником, а національним ге-
роєм, сьогодні народ звеличує його у своїх
-творах і піснях, вихваляє його славу за велике
діло.

Визвольна боротьба Мазепи дістала була від-
гомін у всіх європейських краях. Появилось бо-
гато творів європейських письменників, в яких
вихваляється герой Мазепа.

З приводу полтавської битви появилсь у Фран-
ції 1764 р. твір Константа де Орваля під назвою
"Спомини Мазепи", де головни героєм виступає

Мазепа. Внесь роман, заповнений глибокою симпатією до України і її національного змагання.

"Також французький письменник, філософ Вольтер в "Історії Карла XII" виявив своє відношення до України, де сказав: "Україна завжди прагнула до свободи".

Твір Вольтера мав величезне розповсюдження по всій Європі і через нього культ Мазепи перейшов у всесвітню поезію і sztuky. Англійський письменник, романтик, революціонер Байрон написав твір під заголовком "Мазепа". Навіть російський письменник Пушкін в поемі "Полтава" представляє Мазепу як борця за самостійність.

І сьогодні хоч тіло гетьмана далеко на чужині, але дух і думка, якою жив гетьман, все між нами. Ідея української державності, яку кинув він між народ, живе до сьогодні. Народ йде слідами великого Мазепи, який вказав шлях до волі, шлях до дастя і добробуту української нації.

Мазепа і український визвольний рух.

Мазепа в боротьбі з московським імперіалізмом — це дуже світла постать нашої визвольної боротьби. Будучи гетьманом 22 роки у надто важких умовах, серед хиткого суєнітства, що мало думало державницькою думкою, сповнив своє завдання. Карту свого гетьманування виповнив розквіт української культури, та залишив безсмертні сліди в історії України.

Великим зривом проти Москви передав він народові задуми і думку свого життя — визволення рідного краю з під чужого панування.

Думка про національну окремішність українського народу дістала своє оформлення в Мазепиньому повстанні.

Мазепа, крім плану визволення України, підготов-

ляє з'єднання Правобережжя і Лівобережжя під своїм керівництвом. Він самостійник-соборник. Для московського імперіялізму Мазепа "ізмєнник", для українського народу він український патріот і борець за визволення.

За його самостійницькі плани є наказу царя Петра I і російських царів рік рично виклинали у всіх церквах Росії разом зі звісними бандитами. Послушне цареві духовенство кидало на Мазепу "анатему" щоб цього народного героя ошлюгавити в очах мас, щоб народ збаламутити, щоб народ не знав хто такий Мазепа в дійсності, щоб народ не знав жодко про його боротьбу. Так хотіла імперіялістична царська Москва знищити в масах ідею боротьби за волю.

Думка Мазепи дала українству моральну силу і навчила, що свою державу можна збудувати тільки зі зброєю в руках, за висловом Мазепи: "Нехай вічна буде слава, що през шаблі маєм права".

Сьогодні більшовицька пропаганда таврує український визвольний рух ім'ям зрадництва і агентурності.

"Доказує" його протинародність, а його прояви жорстоко нищить.

Більшовицькі науковці "доказують", що український визвольний рух розпочатий "зрадником" Мазепою, а сьогодні продовжується під керівництвом Бандери з накиненим українському народові, чужий з походження і ідеї.

Це твердження більшовиків опрокидує вже сам факт безперервності існування українського визвольного руху від 1700 р./Мазепа/ до сьогодні. Хіба так довго, а саме півтретя століття, міг би діяти не зв'язаний з народом рух?

На таке твердження здібні тільки більшовицькі "науковці".

Більшовицький імперіалізм продовжує політику давнього царського імперіалізму на Україні.

Цар Петро I видавав універсали до українського народу, називав Мазепу зрадником віри і народу. Росіянин Хрушов сьогодні пише звернення до українського населення називаючи український визвольний рух протинародним, агентурним - зрадницьким.

Петро в універсалах прощав "вину" тим, які перейдуть на його сторону і будуть битись проти Мазепи.

Сталінський гудернатор Хрушов прощає "пр провини" всім українським революціонерам, що прийдуть з "повиною" до більшовиків і включаться в боротьбу з революцією.

Петро в боротьбі з українським рухом за Мазепи вимордував населення багатьох міст і сіл на Україні, вимордував дітей, жінок і стариків міста Батурина.

Т Е М Е

Сталін і більшовики мордують український народ понад 20 років, а у 1941 р. більшовики відступивши тисячі української інтелігенції вимордували в страшний спосіб в тюрмах: Львова, Золочева, Тернополя, Чорткова, Дрогобича, Стрия, Житомира, Дубна, Рівного, Вінниці, Києва, Одеси, Дніпропетровська, Умані, Полтави і Харкова.

Петро, йдучи походом на Україну, дооручив катам свої "охранки" нищити і катувати українських самостійників і дуже часто сам особисто брав в них участь. Відомі такі катівні були в Лебедині, Батурині, Переволочній і інших містах України.

Більшовики не уступили у своїх катівських методах Петрові. Сьогодні в катівнях НКВД і НКГБ видумуються і приміняються найжорстокіші методи катування, які собі може тільки уявити людська уява.

Петро милував і нагороджував козаків-зрадників.

Сталін і більшовики відзначають ордерами і нагородами: петровських, тичин, олійських, бажанів, корнійчуків, галанів - сьогоднішніх зрадників українського народу і вислужників більшовицького імперіялізму.

Змінились назви і форми, змінились засоби і методи, не змінилось одне - це невпинна боротьба України з загарбниками Москви - боротьба за державність українського народу.

В боротьбі цій просвічують нам незабутні постаті: Мазепа, Орлика і "мазепинці".

З м і с т :

Вступ - політика царів	1 ст.
Підготовка боротьби	1 "
Боротьба з Москвою	5 "
Боротьба Орлика	7 "
Діяльність Орлика за кордоном	7 "
"мазепинці"	8 "
Мазепа в світлі московсько-більшовицьких імперіялістів	10 "
Мазепа і український визвольний рух	19 "

14

ЗАСВІДЧУВАЛЬНИЙ НАПИС СПРАВИ № _____

У справі (розділі опису, закінченому описі) підшито і пронумеровано 14

у тому числі літерні номери 1 готиркадцять аркушів;

пропущені номери _____;

+ аркушів внутрішнього опису _____

Особливості фізичного стану та формування справи	Номери аркушів
1	2

Спеціаліст

Посада

24 серпня 20 18 року

(підпис)

І. Тарарчак

(ініціали (ініціал імені), прізвище)